

SLOBODAN VEKIĆ

O TOME TAKO

(TZV. PJESME)

TEBI

Nisam znao, kada sam ih izgovarao, da ove reci mogu da dopru do Tebe. Ali, desilo se, i ko zna ko je za to zaslužan ili kriv.

To su samo reci: ljudske, neposredne, proste, reci koje sam izricao u tisini svoje sobe, uvek u cetri oka.

Diskretno.

Sada su tvoje oci nad njima.

Mozda je, iza reci, i ostao poneki pogled, nenamerno utisnut u njihovo znacenje, pa sada, posredno zurimo jedan u drugoga - bez da smo to ikada hteli.

Ko zna... mozda reci prekinu vezu.

Jednake su sanse da je stvore.

Mozda cemo se, negde iza poslednje reci, slatko nasmejati, ko radosni putnici koji su jedini preziveli brodolom misljenja, i sada znaju veliku, svetu,obicnu tajnu :

Dragocenost ljudskog zivota...

Cudesnost ljudskih mogucnosti...

Bujnost postojanja samog po sebi...

Zivi tu tajnu. Slobodno. Pred svima.

To je jedini nacin - znam da znamo - da se bude mudro indiskretan.

IZA DIVNE OPASNOSTI

1. STVARNOST NA PRVI POGLED

To se, otprilike,
Desilo ovko:
Viđenjem samim videh je samu.

Bio sam sve.
Bila je svako.
I nista... mrak je grlio tamu.

2. PRED OGLEDALOM UMA

Ja sam, kazu, onaj preko puta mene.
Vidim maslinovu granicu i zmiju.

(Ta licna dvojina coveka skrene
cim poveruje u mitologiju.)

Izmesani, naizgled, kao jake vode
Mi se dozivotno cutkamo kroz buku.

A pecati ropstva na pismu slobode
Lome se kad staklo izranjavi ruku.

3. OTVARANJE TREĆEG KAPKA

U zavisnosti od nivoa vode
Vid i vidljivo i podvodljivo vidi
Kao smrtno krta hrid
U kratkovidnom krdu hridi.

Strepi li od grdnog mora ?
Mora li da mnoštvom slepi ?

Mora li da ta hrid vida
Napusti za uvek kapak krda
I da ne slepi san da
Strepi od svega sto mrda ?

I je li to sto mrda odozgore
Takozvano more ?

Ma sta da je - proci ce -
Cim traje...

Slepilo smanji
I trkom kreci.

Gaz prebrzo kraca !

Kad se kapak tanji
vidno veci
vid se vraca.

4. VRLO VAZNO

Otvaram usta : neki cudni zvuci;
Udisaj pa izdisaj, sve lepo i lako.

Ne mrdam uopste. Prolaze trenutci.
Sve je samo to sto jeste.

Ali...

Neiskazano cuti u obliku mocno
I svaki mu dah vecnost kratkoveka.

I srce trenutka kuca danonocno.
To sto jeste - jeste.

Neka....

5. LJUBAV

Sa samog dna jestenja susti vrh se javlja:

„Zdravo da si Nesto, ma kakvo da jesi.
Ponistenjem dvojstva To srce slavlja.

Kad se sebi vratis i mene ponesi.,,

6. CUDO NAD CUDIMA

Ako te ima, kazem, ako te nema,
I ako nisi (a nisi iako jesi)

Nesto se, ipak , bas tebi sprema.
Nesto ce morati da se desi.

I nije uopste vazno gde si,
Kuda hrlis, od cega bezis...

K'o u nekoj mekoj presi
U kovcegu uma lezis.

Tu si od - ohoho - ko zna kad.

Nikad se nista promeniti nece.

Sadasnji let sutrasnji je pad
iz neceg drugog u nista trece.

Ja sam jesi i nista ti si

Uglavnom, sve si. A nisi.

HOMO HOMINI HUMUS

7. SUDBINA PLEMENITOG DRVETA

Hlorofil kulja u strasnom metezu.
Odstranjen sobom, iscrpljujes koren
Cvetajuci onima koji ce da rezu
Upravo to (za sta si stvoren).

Iznutra skresan, prohodne srcike,
Tuborno tulis tupi bol nagote,
Samotan i gluv od zelene vike
I ploda sto vristi od sramote.

Jos koji trenutak i ode nam leto.

Nevin ce plod podzemno da visi.

Hrabrice truljenjem koren sto, eto,
Drsko prehranjuje ono sto nisi.

Jer...

Mada divan, prerastas u svadju
Pospanih radnika za drvenu gradju.

8. MAYA I JA

Jos te ne umem i zato hocu
Okom da znam kroz tvoje zene:
„Koje to zamke,potajno, nocu,
Tobom, ko zrtvom, vrebaju mene ?„

Ni sebe ne umem i moram zato
Kroz tebe samu do sebe doci.

Omca od zlata nije tek „zlato„
A ti si prolaz i ja cu proci.

Kroz usko grlo mucnog izbavljenja,
Sve te zmijolike prstenove tame.

Dvojsto je moje predhodnica vrenja,
Jednina vec vino sto se sobom zapija
Pa se igra vrti oko sebe same:
Ja - zivi prolaznik. Ti - mrtva kapija.
Ja - zivi prolaznik. Ti - mrtva kapija.

Ja - zivi prolaznik. Ti - mrtva kapija.

9. ATESTIRANA BESMRTNOST

On, sebi
Ocigledno suvisan,
Plodonosno jalov,
Do krika stisan,
Otice iz ociju,
Uzaludno ljut.

Kusa monolog
A boga zaziva
A mozdani valov
Na glupav nisan
Da mu zavrne siju
Posljednji put.

Kako li je samo mogao
Da ga van sebe sluđenog salje ?

Oroz je pritisnut
A stanje se - gle cuda - pogorsava i dalje.

10. OBNAVLJANJE PROLAZNOSTI

Zver mocne utrobe, cila bezobzirno,
Vilice steze, upaljena, smolasta.
Tom se vatrom bice zaglusuje mirno
I ko ziva sveca u meso urasta.

Okov tela cena je opasne slobode
Da se jeste povrh protivrecnih struja.

Kad tvoj sam i sav zivot ode
Pomamno pocece smrću da buja.

Trudovi te guse. Praznina na vreme
Postaje stit od strasne koze.

Bezazlenost bica ni ne zna da seme
Je premudra zamka u stupici tela.

Ko li u tome videti moze
Nekakvu svetlost na kraju tunela?

11. MOZDA NI UDAR

Mozda si bio to
Parce srca na srci stradanja,
Mrciniste patnje,
Hranljiv i gorak do nerazaznavanja.

Mozda si bio, mozda jos jesi
Raznesen jezik
Što sam sebe przi
I leci.

Mozda si bio, mozda jesi, i bices
Mozda zar, ili zid
Mozda, sto ne deli nista
A postoji -

Mozda postoji zaludan taj
Beskrajno supalj dom.

Mozda si bio.

Ipak ti. Uostalom...

12. CORAVE BAKE POD STARE DANE

Da jesi ko sto nisi
I da budes
Koliko te nema

E,
Tad bi zajedno bili.

Za sad te znalacki ne znam
Pa mi preostaje
Da recima pravdam nepostojanje
Dok ti, cudesno,
Odsustvom jesi.

A meni, ko krv, iz srca isticu dani,
Sve tamniji, surovo sivi, upola
kraci.

No jedno znam, zaista znam...

Znam da tebe nema, ali cu te naci.

BESMISLICA RATA

13. TUŠTA I TMA NEMUŠTOGA

Lutao sam dugo padinama neba,
Slucajem nosen, slucaj i sam,
Klica bez krila.

I zalud kusah
Nem da kriknem, sikljanja,
Rasta zedan
Ka Tebi, podatnoj smislu neznanog,
Neophodnosti moja.

I zaludno jesam - zaludno sam -
No ko ce to cuti napor taj cvetni
Kroz htenje vazduha gluvog da se ne
sazna glas?

Biti zariven ko seme ruze
U blazenom humusu Tvog
Bestrzajnog daha,
Ti boginjo
S butinama od hranjivog voska,
Ulicarko sebidovoljne topline,
Jedna jedina znojava suzo

Pod pazuhom mudrosti nezahvalnog
boga:

Vidokrug je izgovor nejakih ociju,
Samoodricanje
Prosijacka nedobudnost
Bez ijednog jedinog pouzdanog svedoka.

A molitva je moja
Sad bestidna i gola, slobodna

Od one kojoj se nudi-

Pa neka nevratno
Suknem u nigdinu,
U skrgutno jesterje besmislenog bica

Kroz htenje vazduha gluvog da se ne
sazna glas...

14. BLJESAK ZASLEPLJENJA

Noc je samo noc
I nije nikakva, na primer, solarna kost.

Noc je po sebi noc
I tacka. Nista vise.
Ni gora ni bolja : -n-o-c.

A svako ima prava
Na nju. Cak i onaj cija je slabost
Jedina, jedna jedina moc.

No,
U nekoj drugoj tmuni
Koja se ne vidi spolja
Pitanje:

Ko sam ova noc ?

(I stoji sobom u tisini
Mimo svih reci,

Zigosan samocom,
Zarenim, zilavim znakom;

Sam. Sam i svoj.
Bez sunca.

(Obasjan mrakom.)

15. OGLEDALA NE POSTOJE

Ulazim (to mi se samo cini)
U sebe, u hram nebrojedini
Ko u gotovo svecanu smrt
Bez ranjavanja vazduha sto, miran,
Nalik ruzi u ledu,
U plucima postaje staklasto krt...

Ulazim ozbiljan. Cak mi ni red
Nije u redu.
Kozna je soba samodovoljno meka
grobna teskoba
Gde sve zurno vapi :
„Rasplini se, rasplini se,
rasplini.....“

Ostajem, ipak, ostajem i hrabar
Ulazim (to mi se samo cini)
u smisao konacnog dokrajcenja :

- Pobuna, pokret i pad srcane
ponornice,
Slepilo, raskol buđenja, mir
Ko prevrat ludila, stobojne boje -

Osecam da znam to mrtvo lice,
Osecam to lice

I znam da je moje.

16. NIŠTAVILO KOJE CEGA

Jedna noc,
A zatim svetlost
Nalik bljesku vestog klina.

Tada se dogodilo Nista.
Izgledalo je mucno jer ga nije bilo
I svi uzdrhtase u magnovanju trena
Kao devica, tiha, pred poljubcem.

Nemocni svedoci nistavila
Sklapali smo sunce vida
(ne daj me Boze, Boze, Boze)

A grla su samo cvala u krik, u
leleke.

Nije utelobljen glas sto uslisiti
moze
Puteve udesa.

Paradoks je strah sto nas
prisiljava
Da se pomno branimo
Od svega sto bi nam uklonilo
Uzrocnik tog straha.

I koje sad dobro zazivati
U ludom krsu mesa?

Niko se ne odaziva.
Svako je sam.

Svako je ja
Dok bahato Nista, strasno jer ga nije
Ko nesto se zbiva:

Nalik bljesku vestog klina
Jedna svetlost
I jedna noc.

SMISAO BESMISLICE

17. ISKAZ O OSTANKU

Necu da se vratim među (citaj :) ljude
Besebni sto ljube oblik, ime, broj.

Ostacu sam, napokon da budem
Kao krajputas - svacije svoj.

I necu da nosim obicajne lance,
Taj nakit robova s imenom sloboda,
Ostacu sam, neznan za neznane,
Usnulom jastuk, ozednjelom voda.

Ja im saljem osmeh - oni vide zube.

Vec mi je svejedno... Zaludni postoje
Ti sto sobom nisu sto se moze biti.

Necu.

Necu.

Necu.

Nemoj ni ti.

18. VOZVOĐA

Za ovako nešto oduvek sam bio
Pa svecano presekoh pupcanu traku.
U prvi sam vagon smelo uskocio;
Krtice su sunce smisljale u mraku.

Nevolja, rekoh, krenuvši u drugi.
Tamo je još smesnije bilo:
Dim, krst i zene. Monolozi dugi.
O poroku, naravno; zatim se pilo.

Iz vagona u vagon tuzan sam hodao
Sa zuljem na srcu - od magline sive
Sve do smisla sebe, te lokomotive.

Nisam vam poslednju tajnu odao.

Mada imam voz, nikako da sine
Okolo u obliku, svekorisne sine.

19. KARMICKO POMILOVANJE

Klececi stojim ispred zgrade Suda.
Dobio sam poziv od onih sto klece.
Kao basmebrigas ni ne pitam kuda
Ni u kom ce smeru krv da mi potece.

A ravno sam dusan za sve sto ce teci,
Govorim i sebe otvaram ko vrata.

Kakvu li ce kaznu porota izreci
Jednom veteranu besmislenog rata?

Sagledavsi smrt, shvatam, nema je.
Java je tek vlas bujne kose sna.
Mir, dosadan sebi, rađa ratove.

Vaga pravde postaje samo jedan tas
Pa se jasno vidi ko je sudija.

To sto slusa presudu prepoznaje glas.

20. KAZAMAT DOZIVOTNE SLOBODE

Zavesa je pala - o! - davno pre prvog cina.
Smisao je besmislice beskrvno dobio bitku.
Samica uma - napokon prazna. Bez domacina.

Kazem : nemam sebe. A nisam na gubitku.

Prozori lobanje su belike nesite nule:
Staklo fali, ram nije tu, nema vrata.

Protivrecne su misli ponapustale kule
A paradoks ceska potiljak kazamata.

I vilice tvrđave mekano gube cigle.
Sve skoro pazljivo truli, sprat po sprat.
Dvojnosti su sveta lagono se digle
I odjahale - da ne lajem- u nepovrat.

Sasvim sam i beo, sred ciste cistine,
Radujem se sulud, prepun praznine.

21. COVEK TEŠKO UCI DA SE SMEJE

Zimom oblozi vodu i ti je led.
Led optocen vatrom postaje para.

Haos je strasno usloznjeni red
A nas je Tvorac To cim se stvara.

Nije li Bog samosvojno delo
Koje se postojano u postojanju
Veselo sabira u plodno telo
Pa sebe nosi u drugom stanju!?

Onda je materica, recimo, bica
Jer nema niceg sem pukog spajanja

A svi ti svetovi tek su pokrice
Za groznu saljivost trajanja.

POTKOPAVANJA

22. AMANET NOVOROĐENOM

Nema na zemlji nepoznate staze.
Svaki sat je isti, jednaka su doba.
Svi po istom bespucu guduraju, plaze.
Gospodara nema. Rob prodaje roba.

Dopusti im, dete, makar da te gaze.

Zuri iz sebe kao iz groba.

23. U POTRAZI ZA SMISLOM TRAGANJA

Smrt se disanjem hrani.

Bas tako buja - tobom se nadima.

Ti zasad nehajno puni pluca
I pesmom neznanje brani
Do utrnuca.

A cudno je to.. do bola u rebrima
Cuda si gutao zedno
Ne bi li nasao tzv. postojanje.

I? Da li jesi? Da li te ima?

Il' si zalutao, vise - manje,
U mrak netrajnog mesa.

A?

A telo se kritko povinuje utrnucu.

Ko ga dise?

Zar se disanje samo ne hrani smrću,
Manje - vise?

24. NAKON BUĐENJA

Bas nikoga nema iza ocne duplje.
U lobanji vetrovi veselo pevaju:
„Ziveti prazno, ah, voleti suplje
Zene sto samo u sebe zevaju„.

Misao trtlja kroz mozdanu kosti,
Sve reci kao bakranjaci zvece:
„Most je na putu da se premosti.,,
Ili : „Voda sama po sebi tece.,,

I vetrovi srca su promaja bucna
Koja, od spolja, na pesmicu lici.

Svi blazeno buncaju a tirada mucna
Jos vise podstice pesmice da nicu.

Mi smo u zivotu ko u nekoj prici
Koja uopste ne pamti pricu.

25. RECEPT ZA PRAVLJENJE GOLEMA

Uporno trazi, ali nađi i odmah daj
Svima koji vecno nesto uporno traze.

Pocetak je tragalastva nalazenju kraj
A vec je konacnost To sto se kaze.

Govori!

Ali sobom.
Nikad besom.

Tek tada se Rec
Pretvara u meso.

26. SLOBODNA UPOTREBA OGRANICENJA

Pusti pravila pusta.
Sta mora - mora biti.

Cak i casa iz koje ces piti
Vec zna ti usta.

Zapisana stvar ima da se desi
Ma kakav izabrao smer.

Ako mora da te zdere Zver
Niko ne moze da te obesi.

Pusti sva pravila
I bice ti bolje.

Kad se sebi vratis moraces da
shvatis

Da smo nistavila
Slobodne volje.

6. RE LIGARE

27. ZDRAVICA

Zdravo zivo!

Vrlo je lako ne biti ziv:
Ponavljaj sebi da si oran i lep,
Da je sve u najboljem redu
A da su reci odelca i step
Za gologuzi smisao postojanja.

Ubijaj vreme
Dok te ne dotice,
A svaki trenutak da osetis sebe
Preventivno proglasi dosadom
I listaj, spokojan, citulje od juce.

U tebi se nekakvo sopstvo gosti
Strasnim problemom prenaseljenosti
Pri sveopstoj podeli.

To cudo od duse bog nek ti oprosti.
(bar ces verovati da ste)
Ziveli !

28. BRONZANA BOJA SAMOZAVARAVANJA

Ne spominji mi više te putesestvije.
I gde bi da odes? U kom to smeru?

Zid su vere cigle vrlo ljupke teorije:
„Veruj da treba imati veru.“

U dugom cekanju pred doticnim zidom
Strah izmislja prolaz spijunkom nadanja
Što je odraz slepila, jer tek se vidom
Ulazi u nebesko kraljevstvo padanja.

Koristi nagađanjem stake raznorazne:
Oblik, ime, poređenja ko rezervnu nogu.

Iza svakog ja su prostorije prazne,
Pobogu!

To iza imena - gde je? Reci gde je?

Suncanje na glasovima jos moze da prija
No nit' sunce greje niti sunce sija....

29. ZVUCI RECI

Mi smo mislimo te svoje misli;
Meh praznog uma smeh je sredista
A tu je hladno pa smo se stisli
Svako uz svoju tacku gledista.

Iz jezgra gledam: nista ne vidim.
Oci su ledena ponorista greha
Pa jedva cekam da se zabridim
I umrem od sebe ko od smeha.

Ko govori bilo sta
Laze.

Bilo sta,
Kazem.

30 VJERUJU

Vernik stvari pita :„U čemu je stvar?„
(oko toga se koplja odvajkada lome)
Bez sećanja Tvorac postaje stvar.

A zaista, kvar i jeste u tome
Što ne razumemo to : nerazumevanje.

Odsustvo pevača istinski je pevanje
Pa su svi vernici, u stvari,
Tvorci unutar stvari.

31 DUPKE PUNA POZORIŠTA

Ko mitoloska zmija
Periferija se svija

Sve sebi
Iste srediste
I ja bih i ja
Gledaoci vriste

Sred same srede sredista
Vidim i ja to ja
Kao nista

Boze svasta
Pa nisu li tela nasa
Susta sedista

Jasta

E onda
Tek tako
(da se (da te) sredim)

Sedim i gledam.

32. POTKOPAVANJA

Znas,
Postoji put
I ispod staze

To
Bas
I nije tvoje.

I staze postoje
Koje se boje
Da te nagaze.

DE LIGARE

33. RAJSKE DOGODOVŠTINE

Taj plamen iz mene sto se Tebi daje
Grusanjem me razbija i tako me jaca.

Uglavnom, sve to pustodusno traje
Kad god je ljubav jaca od nosaca;
Pa mi srce kleca, ali - nista strasno.
Zrtvena se vatra ugasiti nece.

Zato se i smijem kao lud na brasno
I iza svih ociju pripaljujem svece.

Pripijen uz nebo a do bola zeman
Eonima krvarim, sat za satom,
I dok te upijam postajem neman
Divovskih vilica a s tankim vratom.

Kad nestane glad isceznucu i ja,
Istrulice jabuka, odgmizati zmija.

34. IMPERATIV NAKON POTOPA

Idi i kazi

Zemlji da je volim.

Reci to glasno, sto glasnije reci

(Zemlja ko zemlja, nagluva je cesto).

Molim se strasno : i tebi i deci

Potrebno je sto konkretnije mesto.

Tvoj povratak stvorice

Strasnju pometnju:

Nemire, mukanja, nesloge.

Ostanak, za pilice,

Oznacava pretnju

Od svirepo uljudene noge.

35.NIJE TEŠKO OPROSTITI GREH

Boze, boze moj,
Kad disao ne bi,
Bar bih znao da me stranputica vodi.

Sada slabost kaze
Da me vuces k sebi,
Mene nigde nije, prazno telo hodi.

Moje volje nema a tvoja pritiska.
Korake mi tvori i rasteze dah.

Krenem li ka Tebi, lisices me vriska.

Napustim li sebe, dokazujem strah.

36. JANUS GREŠNIKU NAMERNIKU

Pođi kud hoces. Gde? - do smisla trajanja !?
Vrlo dobar izbor.... Nikud neces stici.

Sebe ces, raslojen, blago zaobici
Zbog budalastine udvajanja.

Cuj... Zanima me : kome bi posao ti?

Kao da te nestrpljiv iscekuje neko
Ko tobom postoji pa slatko spi:

Sanja da si davno otisao preko
Gde istina pravi se po ljudskoj meri
(ima tvoje telo, oci tvoje, cak i pamet).

Ona , velikodusna, raskriljuje dveri

Ali...

Cim se uđe, bol postane namet.

O !

Nece valjda dovek
Patnja da te budi?
Moze li se dvojtvo dokrajciti
Ikad ?

Dogod nisi covek
ja je sto i ljudi
Ali ljudi nisu ja
Nikad.

37. DOMINI CANE

Ispovedam se i kao stene i kao sluga
Sred Zivota koji je Gospod
i gostinska soba.
Covek je tu drug do coveka druga
Pa vi navratite u svaka doba.

Presecanjem pupcane vrpce
Otpocinju verske bahanalije:

„Sad ce dobri Bog,
Jos samo malo, tek sto nije!„

I tako....
Sastavljam , zaludan, kraj s rajem,
Klecim i kalim, a sve na slepo.

Zasto biblijski lajem?
I zasto molitvu obavljam repom ?

O
Da li bog cuva
Svoje vrece buva ?

38. PTICIJA POSLA

Ako malo bolje porazmislimo
Bila je to i surova i detinja pogodba:
Dati slobodu tom zutokljuncu,
I odresene ruke, i krila
Odavde do sledece jabuke,
I moc i monopol nad metafizikom,
I naposletku ga, onako neljubaznog,
Prilepiti na zadato nebo -
necuveno!

Pa sta je drugo i moglo da se ocekuje?

Nesmiren i zilav- kakvi su, bez uvrede,
Svi ti prvenci - svetlonosac je morao
Da podleti bespolni maslinjak
I da zmijom (u tada jos neznom kljunu)
Opovrgne mudrost
Svih nasih naivnih predskazanja.

Posle sunovrata, vidno razjeden,
Leprđao je besciljno
S krljustima i plovnom kozicom na vetru.

Vremenom se jos i povukao u sebe, i tako,
Jednom za svagda,
Upao u lose drustvo.

Ali

Odjednom- kad smo to najmanje ocekivali -
Izmilise silni neki proroci
Iz pustinjskih nedodija
Da nas opet prepadaju i da
starozavetnim gnevom
(strasna znamenja, nove tablice zakona
I sve sto uz to ide)

Jos jednom provere
Krotkost prostoga naroda.

Armagedon, dosaptavali su se,
Megido
Konacna bitka -

E
Ima da leti perje.

Naravno,
Gospodnji jastuci nemaju pojam
O svim tim dogodovstinama
Širom podnebesja.

39. ASTRAL : PRVA SE ISKUSTVA

Potpuno sam u pustinji ljudi.
Novo mi se oblicje u sjaktanje grusa.

Visnjega glasa nema da mi sudi
A ni sluha nema - o barem da slusa.

Gde li sam to neuko zasto!?
Kroz vene struji fosforna reka.

U svetu cuda se nisam snasao
(a nece ni ova muka doveka).

Onaj sto van je mesa izasao
Pretesko prima kalup coveka.

40. PRISEBIRANJE

Anđeli nadzemlja
Obozavaju samo jednu stvar:
Sopstvena krila.

Otuda pad.

Ne okrećem se.
Ko zna ko će da odleprsa.

U nama je sudbina
Jednako teska
Ko i krivica prvog čoveka.

Kad izgubis ono
Što nikad, ama bas nikad nisi
Ni hteo da imas

Shvatis, I-

Umres. Od smeha.

Sasvim sam.

41. ZAŠTO JE ZNANJE NEPRENOSIVO

Dok su oni pogledima
Potkivali kas buducih promasaja
Ćutao je, nesrazmerno pomirljiv,
I slegao ramenima.

Disao je spokojno,
Slusajuci bez osude kako dosađuju suncu
Pricama o svetlosti.

Kad im je razotkrivao istine
O biljkama i slobodi,
Odmah su ga podrzali savetima
U vezi neporoznih saksija,
Dobro smisljenog đubriva
I bastovana.

I tako je to dugo trajalo,
A mozda i duze.

Posle su hteli
Da ga silom zasade u reci,
Ali nisu mogli lopate da nađu.

Besni, razbili su mir.

Od tada su ruze izbegavale svoje ime,
Hlorofil je, od sramote, licio na krv,
I razna su cuda i cudesa najavljivala
Skori dolazak.

Kada je od njih otisao
U nepoznatom smeru
(uvek nepoznatom smeru!)
Prizivali su ga kisnicom uvida
Dodolekali su mahniti,
A on je, i dalje tu, i dalje ovde,

I dalje cutao,

Cak iposle smrti,
A mozda i duze.

42. KALI MA

Kraj gline sam (tup i neuk Adam),
Umoran i mek, tek smisljena vrsta.

Dazdeci tiho, na dnu sebe padam
U dno odaslanja,
Poljubcem, ko cudom, otkovan s krsta
Nepostojanja.

O usne tajnom pecacene!
Moze li duh s mesom da sraste?

Jer Tebe jos nema i nema mene.

A. Nista raste,

I klizim polako kroz
krecnjak magnovanja,
Iz potonjenog sebe besumno se tocim
U sebe - sveidnost, u molitvu bdenja,
Gde, evo, napokon, nazirem ti oci :

Belo. Pa zeleno. Zatim zene,
Precizne i brze kao laste.

No... znam. Tebe nema. I nema mene.

A Nista raste.

43. VIGJANA BHAIRAVA TANTRA

Boze, dopusti da zaceli dvojnost
Tek onako, iz cuda, najednom!

Neka se nebo, kroz opojnost
Samozaborava stopi sa dnom.

Neka me nema da bucan slutim
Radost jednine duvanjem u rog.

Ali....

Dopusti da makar cutim
To sto jesam - jer jesi- Bog.

44. NULA MNOZINE

Jednom hramu iz Elore, Indija

Zajedništvo nije
Pitanje precutnog dogovora.
U krvi mi proplivaj,
Svejednosti, ako već jesi ja.

Opasnost ne spominji, neka rominja
Svetacki gola kisa sudbine.

Pusti svu pustis umnih pustinja
S jezicima suvim od dubine
Podrzavanja vode:

„Što god da dolazi već mora da ode.,,

Vatra se, nezna, sa pepelom veze
Cistom merom ljubavi sto sagori
I brizno sreze sve ono sto slavi
Da bi mogla sama ponovo da tvori
Tu cistu, istu meru ljubavi.

Zasadi se plodna, nemustim ranjena!

Vasa se nula (sto prebrzo minu) -
Rezana - tanjena - smanjena -

Probudila dvojstvom u jedninu.

45. OBRNUTI MIT

Lavirint, usplahiren, hitro spusta rezu.
Krikolik mir. Svaka stopa vri.
Krv na zna da ceka kada si na potezu.
Koracaj tiho. Tise! Minotaur bdi.

Luci ti se usud u zuc, pad i plac.
Stravicno si sam. Ne, nema bogova.
Trzas se bolno. Strahom stezes mac.
Kroz um ti fijuće prisenka rogova.

Belina zaslepljuje. Mrak bezi u tminu.

Hropac iza muka, rik ispod kože
Fiksira nit : znojav lik sa nozem.

I dno odaslanja gubi svu dubinu
Kad razresenja, umesto krika,
Otkrije oko:
beonjaca tvoja. Zenica bika.

DORECENE MUKE

46. ORLOVI RANO LETE

Od prvog osecanja (grotlo udahnuca,
tup udarac, mukli mrak) ostavljao sam,
Mada nesvesno
Ćuteci, svog orla da leti.

Ubrzo zatim upoznah ljude.
Naucih da mislim
I orlu skratih krila.

Jeli to previr bio, usud, moranje?
Šta?

Varka slicnosti
Prostire se, nepodnosljiva : izgovaranje
Na izgovaranje.

Posle postah tumac jezika drevnih,
Pisar od pera prezren, uzidan temeljno
U temelj nesnalazenja.

Zato i krenuh
Sam u nistavilu. Samouk
I zuljevit, poducavah pticu.

Vremenom se blizio
i orlov prvi zamah,
Njegov odsrzni let.

Izleteo je sumanuto, zaslepljen sobom
Kao munaj u perju,
Razoblicen po oblicenju,
Resko opkpljen besciljnoscju

Sebe samog.

I nije bilo povratka:

Leteo je u padu,
i u sudaru sa velikim svetom
Bio tek propast cutanja,
Preosetljivo nista i predosecanje,

Samo ptica punjena recima.

47. SPONTANO SAGOREVANJE

Od reci mi je, zaista, opisiva muka:
Mnome ta vatra neizrecivog dise.

Neduzan je krvnik sa cinjenja ruka;
Rec pali tisinu, tvorca ugljenise.

I upravo stoga, svedoce zgarista,
Ni tvar ni tvorac ne znace nista.

48. RAZDEVICENJE BUKE

Izgovoris li rec,
Kazes li tek jednu jedinu ,obicnu,
najobicniju
Ali rec -
Pocepase se zavesa na hramu,
Razdvojice se more :
Pa i poslednji među anđelima
Ogluvice od straha,
Ali kapak ljudski
Bice i dalje himen vida

Za prizor sto sledi:

Zivot postojanja, utisnut
Gostoprimitljivom smrću u pesak
istorijski neproverenih podataka,
Radost istrajavanja, da i ne pominjem
Zaista sjajno izveden trik s onim
Potkupljivcem iz Kariota

I narod (uvek neki narod) mutavo razjapljen
U nerazaznavanju, cuje tek sum
Bezobrazno citke poruke.

Ma sta da ucinis
Ili otcutis - a kretnje i nemost
obicno podivljaju
Cim sretnu dobronamerne i krotke -
Ma sta da , ponavljam, izgovoris,

Vec dovoljno jesi.

I premda je sve na ovom mestu
Jos od prvog dana stvaranja

Ostace nesto drugacije

Isto.

Ta cutljiva stvarnost.

Ta nepomerljiva, ta potresna tisina.

49. ŠTA JE IZA ŠTA JE IZA

Put prema putniku citka je azbuka.

Koraci su tecno sricanje skitanja,
Mir i spokoj uma bas stabilna buka
A konacan odgovor - odsustvo pitanja.

Samo sebe spreći
Blagogoljanjem da otvaras rane.

S one strane reci: s, one i strane.

Nema se gde.

Stvarnost je prestanak putnika i puta.
Smrt zivot ploda, ah, napokon zrenje!

I vidis ... Ko kad se gutac proguta

Gubitak sebe je usebljenje.

50. BOGAZAN PRVE LICNE ZAMENICE

Ja. Neko. Nekud. Korak po korak.
Nesto me dise. Vidim - rastu pluca.
Šupalj je vidik. A smer je gorak:

Sobom. Ko stazom. Do bespuca.

Raseljena cula. Lobanja prazna.
Smiraja nema. Vidim - ni svanuca.
A to je mir (mir je ovde kazna):

Ko stazom. Sobom. Do bespuca.

I neko. I nekud. Isve u nista
Sliva se tiho. Uvire. Slazi.

A ja je Put. Nikog na stazi.

Tako. Do smrti. Vidim - ishodista.
Krvareci sjajem. Prespojen deobom.

Ko stazom. Do bespuca: sobom...

51. UZALUDNA HAJKA

Kad god si uzmicala u sebe
Ko noz u korice, preostra
od obilja ociglednosti,
Tisina zajedništva pekla je
Svaki put dozivotno
Ko kad se so toplo zarumeni
Divljom podatnoscu uvek sveze rane.
Ni strasna lepota precutanog (viđenja,
doticaja, svejedno),
Ni mekano krzno nebacenog vriska
Ne moze da stopi niti da zagreje
Brisani prostor između Ti i Ja.

Znam da to vređa simetriju
pospoljenog kruga;
Taj veznik ko tumor sintakse, taj most
Koji nikada, mozda,
necu moci da pređem.

Pa neka onda to sto jeste
Ili jesi (ponavljam, svejedno)
Bude kao ptica koju lovim zamkom
Brzopoteznih pojmova,
Ja, neuk lovac sto u tebe
puca nedozreloscu
U obliku metka koji precizno leti
Ka smislu sopstvenog promasaja.

Uzasan je lov ta rasutost
ljudske samoce,
Taj lov na lovca, ta povampirena
uzvisenost,
A caura se prebrzo, prebrzo
besmislicom puni:
Lovista nepregledna a lovine nema.

Uvece, polovicno sam,
kraj plamena tih,
Miran i ocajan jedem secanja na zveri, biljke
Sazvezđa, ptice i boje,
na sva stvorenja,
Pojave i mere
koje mudro beze od recnika
Kao ledenica pred muzevnom snagom
vatre.

Naposletku, gotovo ravnodusan,
Provlacim prste kroz raspusteno,
razbaruseno nebo,
Njusim zgarista nekadasnje plaveti

I opet se znojim, jos jednom se upinjem
Da zaboravim slova,
Sva ova slova sto ponovo,
Prokleta, opisuju tu
Strahovitu jednostavnost Neizrecivog.

LJUBAV JE SAN O POSTOJANJU LJUBAVI

52. COVEK JE COVEKU SRCE, MA ŠTA TO ZNACILO

Nisi dovoljan
Pa spolja trazis
Ono sto ni sam ne znas da imas.

Otuda ljubav.

Zaludno voljan
Slepilo snazis
Onim sto od drugog otimas.

Otuda, kazem, ljubav.

A svi sebe odrazavaju
Pa se posle kroz druge jure.

Neko se vrati zalecen, zdrav.
Ili razjeden, mnoštven, ko gubav.

Svi podrazavaju sve.
Svi nekud zure.

Otuda ljubav.

53. PRIRODAN TOK STVARI

Ruka prvo opipa
Svu plodnu zaludnost
Isprosene punoce

Pa se prsti postidjeni
Posuvrate
I strasno opeku
Na revnosnoj vatri
potkozne pustare

Tako se rađa maltene svaki zagrljaj
Na unutra

Odgovornost je samo na tebi
Ocigledno
Mozes da promamis ocigledno
Što vise ucesnika
To omeđenost kozom
Dobija na znacaju

Nikad nije predaleko
Posredni samozaborav.

A ljubav nije
Izdaja samoce

Druga je obala nuznost
U ravnodusnom proticanju reke.

54. PRESKUPI SKUPOVI

Ama otkud taj vrcavi osmeh
Šta iza zuba uporista nema
Do nicije zemlje

Praznina se fotokopira dvojstvom
Pa eho razdragan
Lici na punocu
Izdaleka

Reci se prosto znoje u vazduhu
Istina propada
U zemlju od stida

Među lobanjama rec neprohodna
Ofrlje bacena
Na usvajanje

Iza ociju
Zuri u vidljivo nista
Dom bez stanara

Ali neka

Bilo kako bilo
Spolja
Kao sveca Tinja zaraza optimizma

O CEMU SE TU ZAPRAVO RADI

55. PESMA O *

Cak je i *
jednom
Bilo covek
I oblak sto
* zaklanja
Ono sto ne vidi

*

U sebi

56. IZBIVANJE

Biti (gde si?)

Ne reci

Jesam

Jesam

Je bol sto se mora

Dok jesi

Dakle

Biti (a gde?)

Jer jesi vec bio

U biti sebe

Gde sve je

A niceg nema

Sem tebe

Biti i bivati

Zatim

Bivanje biti

Šta drugo sa tim

57. PREPOZNAVANJE

Sve vidi sve. Pa ni strela
Meti nikad posla ne bi
Da, prisebna, nije srela
Sopstveni vrh u sebi.

Pogodak
Je znak.

58. SAMOME TEBI

Vedrina je srz svega sto je bice.
Na srcu su uvek nasmejane oci.

Nemoj da se stvaras. Tek otkrice
Budi, i sebe, nezan, u ljude pretoci

I, ako si krilat, prestani da plazis
Bogazima zemnim, horizontom sivim.

Odleti jer nije na tebi da gazis
Les koji se, sujetan, proglasno zivim.

Mir je u sustini oluje sto besni.

Bicevito smej se kucajima bila.
Na siktaje slepila ne pokazuj desni.
Ne sklapaj oci.

Rasiri krila.
Tada ce pero samoce da zna:
Nebo je oltar, letenje molitva.

60. O CEMU SE TU ZAPRAVO RADI

Nebo je skroz prazno, ali niko ne bi
U dostupan raj, i svako se vadi.
Ti ne kukaj klececi. Mulj uma istrebi.

Bog nek bude Bog - dok mu ne dojadi.

Ako si vec resio da radis na sebi
Pusti, pobogu, to Sebe da radi.

Kad se probudis (jednom ,kad - tad...)
Umreces od smeha i punoce slavlja :

„Tamo,, jeste ovde, „vreme,, trajno „sad,,,
A tren se trenutka nikad ne ponavlja.

No - ne pokusavaj. Prosto: ostvari !
Istina je telo u odori lazi.

Ne pitaj mnogo.
Ne tumaraj.
U stvari,
Ovde je tragalac to sto se trazi.

KA UŠĆU IZVORA

61. POCETAK ZEDI

Ko si ti,
Neizreciva tajno presuve ljubavi?

Jesi li o sebe
Obesena omca -
Krv sto se u mojim venama davi?

Zasto si bol samoostvarenju
Sin po dobru,
Majka po zlu?

Zasto me gonis da sam, na javi,
Buncas o bdenju....

Ja,
Podanik snu.

... pitanja se, trepetna,
vijugavo gube.

Pustinje nicu iz niceg
i poverljivo me ljube...

62. POSLE SVIH SUŠNIH GODINA

Lepota,
Ta slatka nemoc pred cudom trajanja,
Ukus neponovljive svezine,
Taj dobri,
Dobri tren pojednostavljenja.

Sve sto sada jeste
Kroz uvid u sebe
Bubri se i menja
Raste, puca, dise.

Vise ni rec kisa
A ni zvuci kise
Dotaci ne mogu
Socnu radost spajanja
Tebe i tisine
U nemost plodnog zrenja.

I to je lepota:
Ta slatka nemoc pred cudom trajanja
Svezine pojednostavljenja.

63. KRAJ ZEDI

Zagledah se
Pazljivo
U onog
Što gleda.

Predavao se
Trapavo
Tupo
Suro
Onom sto treba
Da se preda.

I ko je tu cvet?
Ko kome tle?

Boze, jesi li
Zagledan mnome
U vlastitu tamu?

A onda ozedneh
I videh -

Gle!

To voda pije sebe samu.

ERGO....

64. FANA FILAH

Ostaje
Sve
Sem reci

Iza poslednje tacke.

65. KUĆICA ZA PRAZNINU

*